

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB23 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB23 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 77.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb23-txt-shoot-n161.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB23:161

#

Humor (pathologisk) Situation.

En religiøs Taler taler over Evangeliet om Lillierne og Fuglene, at selv den ringeste Lilie er deiligere end Salomo, og han gjør Anvendelse deraf paa det at være Msk til salig Trøst for selv den elendigste af alle.

Han har i Pathos naaet Culminationen. Da minder han om hiin Fortolker, der siger, at Keiserkronen voxer vild i hine Egne og som siger det for at forklare Evangeliet. Taleren udbryder (idet Pathos ligesom springer): det maa være et Asen den Fortolker - og Taleren brister i Graad, saa han ikke kan fortsætte strax.

Han vender sig bort et Øieblik. Derpaa tager han atter Ordet og siger: Tilgiver, min Stemning overvældede mig. Men det er dog ogsaa frygteligt! Vi Msker have en hellig Skrift; vi sige, at det er Guds Ord, som de ogsaa ere disse livsalige Ord. Saa hitter vi Msker paa, at der behøves en Fortolker - og saa kommer der en saadan Fortolker! Det maa være et Asen! Taleren kommer uvilkaarligt til at lee. Han vedbliver: ja, man kan egentligen lige saa godt lee deraf som græde derover.

Dette er patologisk rigtigt.

#